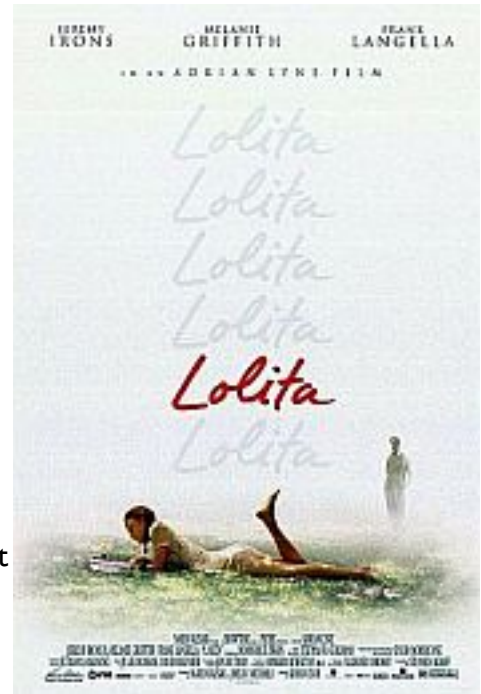

Lolita

Den stjålne barndom Af Jes Nysten

Denne filmatisering af Nabokovs skandaleombruste roman fra 1955 har skabt næsten lige så meget røre, som bogen gjorde ved udgivelsen – i hvert fald i USA.

Nu som dengang er det, der giver de voldsomme dømminger, at filmen – ligesom bogen – fortælles af den voksne pædofile mand. Det er hans historie; vi følger handlingen gennem hans optik. Derfor har de hidsige kritikere sagt: Filmen er nærmest en hyldest af denne afskyelige mand. Han er charmerende og vittig, ja, han virker helt menneskelig, så ingen kan for alvor tage afstand fra hans handlinger!

Netop på dette punkt går kritikerne galt i byen. Deres berettigede kritik af denne Humbert Humbert har forkert adresse. Ved at lade denne charmerende, men dybt ubehagelige psykopat fortælle sin historie, opnår forfatteren/instruktøren på genial vis, at vi bliver indviet i en psyke og en tænke måde, som det ikke er så let at slippe af med. For inde bag det sygelige gemmer sig også genkendelige – og ubehagelige – sider af os selv. Det er måske det, vi helst ikke vil indse? Vi vil gerne kunne holde alt det nedrige og ubehagelige langt væk fra os selv; det kan kun være sådan nogen som han, der er så sygelig i hovedet! Måske en gennemlæsning af f.eks. Bjergprædiken ville hjælpe os lidt videre på dette punkt...?

Jeg kunne også nævne den alarmerende udvikling inden for reklame og underholdningsbranchen: At ganske små piger nu lanceres som sexsymboler med skønhedskonkurrence osv, og at Spice Girls er helt små pigers (voksen-)identifikation. Det, der sker i fuld offentlighed rundt omkring os i dag, er det, som i al sin tragik går op for Humbert til sidst i filmen: at han havde taget Lolitas barndom fra hende. Men er det ikke også det vi gør overalt – i vor 'kærlighed' til de små piger?

Den engelske skuespiller Jeromy Irons spiller rollen som Humbert med den blanding af ægte følelser og psykopatisk charme, som gør skikkelsen så ubehagelig troværdig, og Dominique Swain dækker den vanskelige rolle som Lolita blændende. En overbevisende præstation.

Trykt første gang i medietidsskriftet *Vision*

Lolita – USA 1997 – Instr.: Adrian Lyne – Manus: Stephen Schiff efter romanen af Vladimir Nabokov – Medv.: Jeremy Irons (Humbert Humbert), Melanie Griffith (Charlotte Haze), Frank Langella (Clare Quilty), Dominique Swain (Lolita), Suzanne Shepherd (miss Pratt), Keith Reddin (reverend Rigger) – 137 min. – Biografpremiere d. 26/6 1998 – Udlejning: All Right Film

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=2799>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/lolita-film-review-by-angus-wolfe-murray>

<https://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/library/film/tv-lolita-review.html>